

و.ل.لنین

دکړوند تشکيلات

او کړوندي ادبيات

سټوډنټ رېپارټ: وياړ او زير افغان

Ketabton.com

و.ا.لنښ

د گوند تشکيلات او گوندي ادبيات

گډه ژباړه: وياړ او زير افغان

د گوند تشکيلات او گوندي ادبيات

و.ا. لنين

گډه ژباړه: وياړ او زير افغان

برېښنايي خپرېدنه: ليندۍ ۱۴۰۲

د گوند تشکيلات او گوندي ادبيات^[۱]

(۱۹۰۵)

د اکتوبر تر انقلاب [۲] وروسته نويو رامنځ ته شويو موقعيتونو سوسيال دېموکراسۍ ته د گوندي ادبياتو مسئله مطرح کړې ده. د قانوني او غير قانوني خپرونو تر منځ توپير، دا د روسيې د فيوډالي استبداد د پير غمجن ميراث له منځه تلونکی دی. خو لا يې بشپړه له منځه تللو ته ډېر وخت پاتې دی. زموږ د لومړي وزير ریاکاره دولت لا په لېونتوب بوخت دی، تر دې چې د روسيې کارگري بولتن «ازويستيا سوويتا رابوچيت دېپوتاتو» [۳] لا هم په «غيرقانوني» ډول چاپېږي. دا د مخنيوي احمقانه هڅې، چې دولت يې د پلي کولو توان هم نلري، د دولت د رسوايۍ او د لا ډېرو سختو اخلاقي گوزارونو برسېره بله پايله نلري.

تر هغو چې د قانوني او غيرقانوني خپرونو تر منځ توپير شتون لاره، د گوندي او غير گوندي خپرونو د مسئلې په اړه په ډېرې سادگۍ، په ډېرې ناسمتيا او په غير طبيعي ډول پرېکړه کېدله. ولې چې ټولې غيرقانوني خپرونې گوندي خپرونې وې، چې د گوندي تشکيلاتو په وسيله چاپ او اداره يې هم د هغو ډلو په لاس کې وه، چې په بېلابېلو بڼو د گوند کارگرو فعالينو د ډلو سره په اړيکو کې وو. ټولې قانوني خپرونې غير گوندي خپرونې وې - ځکه چې گوندونه ممنوع شوي وو، خو هرې يوې دې يا هغه گوند ته «ميلان» لرلو. په داسې موقعيت کې له غير طبيعي اتحادونو، عجيبه او ناآشنا «شريکانو» او کاذبه پوښښي تدبيرونو څخه ډډه کول ناشوني وو. د هغو کسانو اجباري احتياط چې غوښتل يې گوندي اندونه بيان کړي د هغو کسانو له اومه تفکر يا ذهني ډارنتيا سره مدغمه شوه، چې دې اندونه ته لا نه و رسيدلي او په واقعيت کې د گوند غړي نه وو.

د آسوپين^(۱) (Aesopian) ژبې کرکېجنه دوره، ادبي اسارت، مريي وزمه ويناوې او ايډيولوژيکه غلامي! پرولتاريا پر دې ناپاکه فضا باندې، چې په روسيې کې يې هر ژوندی او تاند

(۱) آسوپين هغه رمزناکه ژبه وه چې د سانسور د مخنيوی لپاره اکثرًا له غيرقانوني خوځښتونو لخوا کارېدله. دا اصطلاح د آيسوپ له نوم څخه سرچينه اخلي، چې د لرغوني يونان د رمزي ژبې يو افسانه ليکونکی و. د آسوپين ژبې اصطلاح

شی له منځه وړلو، د پای سور ټکی کېښود، خو پرولتاریا د روسیې لپاره لاینمایي آزادي لاس ته راوړې.

انقلاب لا ندی بشپړ شوی. په داسې حال کې چې تزار د انقلاب د ماتولو ځواک نلري، انقلاب هم لا د تزار د ماتولو لپاره کافي ځواک ته ندی رسیدلی. مونږ په یوه داسې مهال کې ژوند کوو، چې هر چېرې او په هر څه کې د څرګندې، روښانې، سیده او استواري ګوندي روحيې او د مخفي، پټ، «دیلوماتیک» او غیرصادقانه «قانونتیا» تر منځ یو غیرطبیعي ترکیب شتون لري. دا غیر طبیعی ترکیب حتی زمونږ په ورځپاڼو کې محسوسیږي: د سوسیال دیموکراسۍ د دې استبداد په هکله چې د منځلارې لیبرالې بورژوايي خپرونې ممنوع کوي، د ښاغلي ګوچکوف (Guchkov) [۴] د ټولو ملنډو سره سره. واقعیت دا دی چې لا تر اوسه د روسیې د سوسیال دیموکراسۍ کارګر ګوند مرکزي ارګان «پرولتاری» [۵] د استبدادي او پولیس خپلې روسیې له تړلو دروازو څخه بهر خپرېږي.

هر څه چې وي نیمګړی انقلاب مونږ ټول دې ته اړیاسي، چې هر څه له نوې سیاسي کړنې سره سم سملاسي تنظیم کړو. که نني ادبیات، ان هغه چې په «قانوني» توګه خپرېږي نه پر لسمه برخه یې ګوندي ادبیات وي، باید ټول په ګوندي ادبیاتو بدل شي، د بورژوازي د دودونو، د بورژوازي د ګټندویه سوداګریزه مطبوعاتو، د بورژوازي د ادبي کارنامو جوړولو او انډیویدالیزم، د «اشرافي انارشیزم» او سود لاس ته راوړنې په وړاندې، سوسیالیسته پرولتاریا باید د ګوندي ادبیاتو اصول وړاندې کړي، دا اصول باید متکامل کړي او تر وروستي کچې پورې یې په بشپړه او په ټوله مانا یې پلي کړي.

د ګوندي ادبیاتو اصول څه دي؟ نه یوازې دا، چې د سوسیالیستي پرولتاریا لپاره ادبي چارې نباید د انفرادي کسانو او یا ګروپونو د بډایولو سرچېنه واوسي، بلکې نباید اصلن انفرادي مسئله واوسي، چې د پرولتاریا له مشترک هدف څخه خپلواک وي. مړه دې وي غیر ګوندي لیکوالان! مړه دې وي خبرادبیان! ادبیات باید د پرولتاریا د مشترک هدف برخه وګرځي، د یوه متحد، لوی

لومړی ځل په نولسمې پېړۍ کې روسي لیکوال، میخایل سلتيکوف شیدرین د تزار وخت د ټولنیزو ناخوالو باندې د ملنډو وهلو په موخه وکاروله چې لیکنې یې د تزار له سانسور خوندي پاتې شي، ځکه د هغه د دې ژبې اصلي هدف د تزار مسخره کول و. پښتو ژ.

سوسیال دېموکراتیک میکانیسم په هغه "دندانداره خرڅ او پیچ" بدل شي، کوم چې په سیاسي پوهې سمبالې ټولې کارگرې طبقې لخوا په خوځښت راځي. ادبیات باید د سوسیال دېموکراتیک گوند د کار منظمه، پلان شوی او نه جلا کېدونکی برخه وگرځي.

یو آلمانی متل وایي، "هره پرته نیمگړتیاوې لري". همدا ډول د یوه دندانداره خرڅ سره د ادبیاتو او د یوه میکانیزم سره د یوه ژوندي غورځنگ کومه پرته چې ما کړې، نیمگړې ده. زه په جرأت ویلی شم چې په هر صورت شته داسې هیستریک روڼاندې، چې د دې پرته په تړاو به انگولاوې وکړي، چې گنې د اندونو آزاده مبارزه، د ښوې آزادي، د ادبي خلافت آزادي او داسې نورو ته په سپکه گورم، وژنم یې او "بروکراتیزه" کوم یې. داسې یو اعتراض په حقیقت کې د بورژوايي - روڼانده اندویدوالیزم څخه پرته بل څه نه دي. په دې کې شک نشته چې ادبیات تر ټولو لږ د میکانیکي انډول او هم سطحه کولو تابع، بلکې زیات پر اقلیت باندې د ټولنې د اکثریت د حاکمیت تابع دي، په دې کې شک نشته چې په دې برخه کې باید شخصي ابتکار، فردي تمایل، اند او تخیل، ښې او منځپانگې ته پراخه ډگر ورکړل شي. د دې مسایلو څخه څوک انکار نه کوي خو همدا مسایل په سادگۍ سره څرگندوي، چې د پرولتاریا گوند د مرام ادبي اړخ له نورو اړخونو سره په میکانیکي ډول نشو کولای برابر وگڼو. دا په هر صورت د دې موضوع د رد لامل نه کیږي، چې ادبیات باید د ټولو امکاناتو او لزوماً د سوسیال دیموکرات گوند د کار یو عنصر شي، چې له نورو عناصرو څخه نه جلا کېدونکی وي؛ که څه هم دا د بورژوازی او د بورژوايي دیموکراسۍ لپاره بیگانه او پردی ده. ورځپاڼې باید د گوند د بېلابېلو تشکیلاتو ارگانونه وگرځي او لیکوالان یې باید په ټوله مانا د دې گوندي د سازمانونو غړي واوسي. د خپرولو او وېشلو مرکزونه، کتابپلورنځي او لوستلخنې، کتابتونونه او ورته نور بنسټونه ټول باید د گوند تر کنترول لاندې وي. متشکله سوسیالیستي پرولتاریا باید دا ټول کار په پام کې ونیسي، په بشپړه توگه یې وڅاري او له پیل څخه تر پایه پورې، پرته له استثنا د ژوندۍ پرولتاریا روانه موخه په هغه کې تزیق کړي، او پدې توگه د زاړه، نیم اوبلومووف [۵]، نیم سوداگریز روسي پرئسیپ زمینه له مینځه ويسي چې: لیکوال دی ولیکي، لوستونکي دی ولولي.

البته چې مونږ دا وړاندیز نه کوو چې دا ټول بدلونونه په ادبي آثارو کې، چې د آسیایي سانسور او اروپایي بورژوازی لخوا ککړ شوي، په یوه ځل تر سره شي. موږ ته وړ نه ده، چې له هر ستندرد شوي سیستم څخه ملاتړ وکړو او یا وغواړو مشکل په څو فرمانونو حل کړو، تر مخه

جوړې شوې وچې طرحې په دې اړوند زموږ په درد نه لگيري، هغه څه چې اړين دي، دا دي، چې زموږ ټول گوند او په ټولې روسې کې په سياسي پوهه سمباله سوسيال ديموکراتيکه پرولتاريا بايد د دې نوې مسئلې په اړه خبر شي، په ښکاره توگه يې ځانگړې کړي او هر چېرې د هغه د حل په هڅه کې واوسي. د فيودالي سانسور له اسارت څخه وروسته مونږ لهولتاريا نلرو چې د بورژوازي د سوداگريزه ادبي اړيکو بنديوان واوسو او کيږو به هم نه. مونږ غواړو او بايد هم آزاد ادبيات رامنځ ته کړو، نه يوازې د پليس له منگولو څخه آزاد، بلکې د سرمايي له بنده هم آزاد، له کارنامې جوړولو او تر ټولو پورته د بورژوايي انارشيسټي اندويديواليسم څخه آزاد ادبيات.

دا وروستني کلمې کېدای شي لږ څه متناقضه او ان لوستونکي ته يو ډول اهانت غونډې ښکاره شي. کېدای شي ځيني روڼاندي، د آزادۍ يو تود اتل، چيغه ووهي: څه! تاسو غواړئ پر ادبي کار، پر داسې ظريفة او فردي ښکارنده جمعي کنټرول وټي! تاسو غواړئ کارگران د پوهې، فلسفې او ښکلا پېژندنې مسئلو په اړه د رايو په اکثريت سره پرېکړه وکړي! تاسو د مطلق انفرادي فکري کار له مطلقې آزادۍ څخه انکار کوؤ!

ښاغلو، آرام شئ! تر ټولو لومړی، موږ له گوندي ادبياتو او هغه د گوند تر کنټرول لاندې راوستلو په اړه غږېږو. هر څوک آزاد دی، چې پرته له محدوديته هر څه چې غواړي ووايي او يا ويې وليکي. خو هر داوطلبانه سازمان (د گوند په گډون) هم آزادي لري، هغه غږي، چې د گوند د نوم په کارولو سره د گوند ضد عقايدو څخه ملاتړ کوي، له گونده وشړي. د بيان او خپرونو آزادي بايد بشپړه وي، خو په دې صورت کې بايد د ټولنو آزادي هم بشپړه وي. زه مجبور یم د بيان د آزادۍ په نامه تاسو ته بشپړه حق در کړم، چې کوکې ووهئ، درواغ ووايست او د خپل زړه خبرې وليکي، خو تاسو هم د ټولنو د آزادۍ په نامه مجبور ياست چې ما ته حق راکړئ، چې په يوه سازمان کې د دې يا هغې عقيدې لرونکي سره يوځای يا ترې بېل شم. گوند يو داوطلبانه سازمان دی، چې که چېرې ځان له هغو خلکو پاک نکړي چې د گوند ضد نظراتو څخه ملاتړ کوي، نو په ناچاره به لمړی په ايديولوژيکي لحاظ او بيا په فزيکي لحاظ پاشل کېږي. د گوندي او گوندي ضدو عناصرو تر منځ د بريد کړنې د ټاکلو لپاره د گوند کړنلاره، د تاکتيکونو په اړه د گوند پرېکړې او مقرري او بالاخره د انترناسيونيالستي سوسيال ديموکراسۍ او د پرولتاريا د داوطلبانه انترناسيونيالستي ټولنو گرده تجربه شته دي، کوم چې په دوامداره توگه خپلو گوندونو ته داسې انفرادي عناصر او گرايشات رانېسي چې نه بشپړه استواري لري، نه بشپړ مارکسيستان دي

او نه هم په بشپړه توګه سم دي، خو بلې خوا ته په دوامداره توګه هر څه موده وروسته د خپلو غړو «تصفیه» ترسره کوي. ګورئ، چې مونږ هم په ګوند که د ننه د بورژوازي "انتقاد د آزادۍ" له پلويانو سره مخ یوو. زموږ ګوند اوس په سرعت سره په ولسي ګوند د بدلېدلو په حال کې دی، چې ناڅاپه په یو علني سازمان د بدلېدلو لورې ته درومي او ناچاره ډېر کسان به موږ سره یوځای شي چې (د مارکسیستي لید له مخې) به متناقض اندونه ولري، شاید موږ سره ځینې مسیحیان او ان ځینې متصوفین یوځای شي. مونږ سالمې معدې لرو، مونږ د ډېرو په څېر کلک مارکسیستان یو. مونږ به دا متناقض عناصر هضم کړو. په ګوند کې دننه د اند آزادي او د ښوې آزادي به مونږ هېڅکله پری نه ږدي چې په دواړه بڼه سازمانونو کې، چې د ګوندونو په نامه پېژندل کېږي، د خلکو د سازماندهي لپاره آزادي لرل هېر کړو.

دوهم، تاسې بورژوا اندویدیالیستانو ته باید ووايو، چې ستاسو خبرې د مطلقې آزادۍ په اړه یوازې نږه منافقت دی. په یوه ټولنه کې چې بنسټ یې د پیسو پر ځواک ایښودل شوی، په یوه ټولنه کې، چې کارګرې پرګنې یې په بېوزلۍ کې ژوند تېروي، او د شتمنو یوه کوچنۍ ډله پرازیټي ژوند کوي، کېدای نشي چې یوه واقعي او موثره "آزادي" شتون ولري. ښاغلیه لیکواله، آيا ته له خپل بورژوا خپرندوی څخه آزاد یې؟ له خپلو بورژوا لوستونکو څخه آزاد یې، چې له تا په لیکنو کې شهوت پرونکي رومانونه [۶] او تصویرونه او په «سپېڅلي» تجسمی هنر کې د «متمم» په توګه درڅخه فحشا غواړي؟ دا مطلقه آزادي یو بورژوايي یا انارشیستي عبارت دی (له هغه ځایه چې د نړۍ لید په توګه انارشیسم د بورژوازي فلسفې اوښتې بڼه ده). تاسو نشئ کولای، چې هم په ټولنه کې ژوند وکړئ او هم له هغې څخه آزاد واوسئ. د بورژوا لیکوال، هنرمند او لوېغاړي آزادي هغه ماسک (یا ریاکارانه ماسک) دی چې د پیسو په کڅوړو، درغلی او فحشا پورې تړلی دی.

او مونږ سوسیالیستان به دا منافقت برېښد او دا دروغجن لیلونه به خبرې کړو، نه د دې لپاره، چې غیرطبقاتي ادبیات او هنر ترلاسه کړو (چې دا به یوازې له سوسیالیزم څخه وروسته په غیر طبقاتي ټولنه کې شونې وي)، بلکې د دې ریاکارانه آزادو ادبیاتو سره د مقابله لپاره، چې په واقعیت کې په بورژوازي پورې تړلي ادبیات دي او واقعاً آزادو ادبیاتو لپاره، چې په ښکاره توګه به له پرولتاریا سره تړاو ولري.

دا به آزاد ادبیات وي، ولې چې نه به حرص او نه به د کارنامو جوړولو، بلکې د سوسیالیزم مفکوره او له زیارکښانو سره خواخوږي به په متداومه توگه نوي ځواکونه د دوی کړښو ته راجذب کړي. دا به آزاد ادبیات وي، ځکه چې نه به د هغو مشهورو لوبغاړو مېرمنو په چوپړ کې وي چې له مړښته کانگې ورځي او نه به د هغو «له لس زروه پورته» ستومانه انسانانو په چوپړ کې وي، چې د خپل بدن د وازگو د خوسا کېدو څخه کپړېږي، بلکې د میلیونونو او د لسگونو میلیونونو زیارکښانو - دا د هېواد گلاتو، دا د هېواد ځواک او دا د هېواد راتلونکي - په چوپړ کې به وي. دا به آزاد ادبیات وي، چې د انسانیت انقلابی تفکر وروستی کلام به د سوسیالستي پرولتاریا د تجربې او ژوندي کار په مرسته بډایه کړي او د تېرې تجربې (علمي سوسیالیزم، له ابتدایي، اوتویستی بنو څخه د سوسیالیزم تر تکامله پورې) او د اوسنۍ تجربې (د ملگرو کارگرانو اوسنۍ مبارزې) تر منځ به تلپاتې متقابل اثر رامینځ ته کړي.

نو لاس په کار شئ ملگرو! زمونږ مخې ته یوه ستونزمنه او نوې دنده پرتې ده، خو ستره او مقدسه دنده - د سوسیال دېموکراتو کارگرانو د غورځنگ سره نه بېلېدو کې پراخه، هراړخیزه، او متنوع ادبیاتو ته باید سازمان ورکړو. گرد سوسیال دېموکراتیکه ادبیات باید په گوندي ادبیاتو بدل شي. ټولې ورځپانې، مجلې، خپرنډوی مرکزونه باید سملاسي خپل کار له سره تنظیم کړي، چې د داسې وضعیت لامل شي چې دا خپرونې په دې یا هغه بڼه د گوند په دې یا هغه سازمان کې مدغمې شي. یوازې هغه وخت به "سوسیال دېموکراتیکه" ادبیات سوسیال دېموکراتیکه ادبیات شي، یوازې هغه وخت به وکولای شي خپله دنده ترسره کړي او ان د بورژوايي ټولنې په چوکاټ کې به وتوانېږي، چې د بورژوازي له مړیې توب څخه خلاص شي او د واقعاً پرمختللي او کاملاً انقلابي طبقې له غورځنگ سره مدغم شی. [٧].

یادښتونه

[١] د گوند تشکیلات او گوندي ادبیاتو په بنسټیزه لیکنه کې، چې په هغې کې و. ا. لنین د گوندي ادبیاتو پرنسپ څرگندوي، د گوند په بشپړ کار کې د ایدیالوژیکې مبارزې ځای ټاکي او د حزبیت او د ادبي او هنري خلافت مسئله په بنسټیزه توگه د پرولتاریا له دریځ له مخې روښانوي. دا لیکنه د ۱۹۰۵م کال د نوامبر په ۱۳مه د نوایا شیزن په ۱۲مه گڼه کې خپره شوه.

نوايا شيزن (نوی ژوند-Nowaja Shisn) - لمړی بلشويکي قانوني ورځپاڼه، چې د ۱۹۰۵م کال د اکتوبر له ۲۷مې (د نوامبر له ۹مې) د دسمبر تر ۳مې (۱۶مې) په پېتربورگ کې خپره شوه، په رسمي توګه د نوايا شيزن مسئول مدير شاعر ن. م. مينسکي (N.M. Minski) و او خپرونکې مديره يې مېرمن م. ف. اندريوا (M.F. Andrejewa) وه. وروسته له هغه، چې و. ا. لنين د ۱۹۰۵م کال د نوامبر په پيل کې له کډوالۍ څخه راستون شوی و، ورځپاڼه د هغه تر مستقيم لارښوونې لاندې خپره شوه. نوايا شيزن عملاً د روسيې د سوسيال دېموکرات ګوند مرکزي ارګان و. د ورځپاڼې نږدې همکاران و. د. بونچ-برويفيچ، ا. و. لونا شچارسکي، م. س. اولمينسکي، و. و. ووروفسکي او نور وو. ماکسيم ګورکي په فعاله توګه په ورځپاڼه کې کار کاوه او له هغې سره يې مالي مرسته وکړه. په ورځپاڼه کې د و. ا. لنين ۱۴ ليکنې خپرې شوې. نوايا شيزن ډېرې وخت له غچ اخيستلو سره مخ شوې. دا ورځپاڼه د دسمبر په دوهمه د ۲۷مې ګڼې له خپرېدو وروسته د تزاري حکومت له خوا بنده شوه. ۲۸مه ګڼه يې په غيرقانوني ډول خپره شوه.

[۲] موخه د ۱۹۰۵م کال په اکتوبر کې په روسيې کې عمومي اعتصاب دی، چې تزار يې اړ کړ چې د ۱۹۰۵ کال د اکتوبر ۱۷مې مانيفست خپور کړي چې له مخې يې خلکو ته مدني آزادۍ ورکړل شوې وه. بلشويکانو د خپرونو له آزادۍ ګټه پورته او خپله ورځپاڼه يې رسمي کړه. د ۱۹۰۵ کال د دسمبر مياشتې د پوځي بلوا له خپلو وروسته، استبدادي نظام د کارګرانو پر تشکيلاتو او ورځپاڼې بريدونه پيل کړل.

[۳] ازويستا سوويتا رابوچيچ ډېپوتاتوف - د شوروي کارګرانو د استازو خپرونه - د شوروي کارګرانو د استازو رسمي ارګان و، چې د اکتوبر له ۱۷م (۳۰م) څخه د دسمبر تر ۱۴مه (۲۷مه) پورې خپور شو او په پرله پسې توګه يې د شوراکانو د فعاليت په اړه مالومات خپرول. ورځپاڼې دايمي اداري ټيم نه درلود؛ پخپله د کارګرانو لخوا د بېلابېلو بورژوايي ورځپاڼو په چاپتونونو کې چاپېدله. ۱۰ ګڼې خپرې شوې. ۱۱مه ګڼه د چاپ پر مهال د پوليسو لخوا ضبط شوه.

[۴] ا. ی. ګوچکوف (۱۸۶۲ - ۱۹۳۶) - د سترې او سوداګريزې بورژوازي سلطنتپاله استازی و.

[۵] پرولتاري (پرولتاريا) - غير قانوني بلشويکي اونيزه خپرونه، د روسيې د سوسيال دېموکرات کارګري ګوند مرکزي ارګان، د ګوند د ۳مې کنگرې د پرېکړې پر بنسټ رامېنځ ته شوه. د ۱۹۰۵م کال د اپريل مياشتې په ۲۷مه نېټه د ګوند د مرکزي کميټې په پلنوم (عمومي غونډه) کې و. ا. لنين د مرکزي ارګان مسئول مدير وټاکه. پرولتاري د ۱۹۰۵م کال د مې له ۱۴مې (۲۷مې) د نومبر تر ۱۲مې (۲۵مې) په ژبو کې خپره شوه؛ ټولې ۲۶ ګڼې خپرې شوې. پرولتاري د زاړه لنينې ايسکرا (Iskra) او بلشويکي وپريود سياسي کړنې ته دوام ورکړ. لنين د اونيزې لپاره نږدې ۹۰ ليکنې او يادښتونه وليکل. هغو مقالو به د اونيزې سياسي کړنې، ايدئولوژيکه منځپانګه او بلشويکي بهير ټاکلو. لنين د رهبر او د اونيزې د مسوول مدير په توګه ډېر زيات

کار تر سره کړ. هغه به د خپرېدلو وړ مطالب ایډیټول او اصولو او ګوندي روحيې ته وفادار و. لنين به د مهمو تیوريکو مسایلو په دقت سره څرګندولو برسېره د انقلابي غورځنګ مسایل روښانول.

تحریریه پلاوي سره به په دوامدار ډول د و. و. وروفسکي، ا. و. لوئشچارسنکي لخوا مرسته کېدله او م. س. اولمینسکي، ن. ک. کروپسکایا، و. م. والیچکینا او و. ا. کارپینسکیه د لیکلو په کار کې ډېره ونډه اخیستله. دې اونیزې په روسيې کې د کارګرې طبقې له غورځنګ سره ډېرې نژدې اړیکې لرلې. د هغو کارګرانو مقالې او نور موضوعات به یې خپرول، چې په مستقیم ډول یې په انقلابي غورځنګ کې ګډون لاره. و. د. بونخ بوریویش، س. ا. ګوسیف، او ا. ی. اولیانوا - ایلی زاروا په روسيې کې د مقالو د راټولو او ژنیو ته د لېږلو دنده په غاړه لرله او ن. ک. کروپسکایا او ل. ا. فوتویا په روسيې کې د لوستونکو او د ګوند د سازمانونو د اړیکو مسوولان ول.

پرولتاري په چټکۍ سره د روسيې د کارګری طبقې د غورځنګ او نړیوالو پېښو په اړه غبرګون ښکاره کاوه. بی له ځنډه به د منشویکانو او نورو اپورتونیستو او رویوزینیستو عناصرو په وړاندې جنګېدله.

دې اونیزې د ګوند د دریمې کنگرې د پرېکړو د تبلیغ لپاره ډېر کارونه تر سره کړل او د بلشویکانو په تشکیلاتي او ایډیولوژیک وحدت کې یې څرګند رول ولوباوه. دا د روسيې د سوسیال دیموکراتانو یوازینی ورځپاڼه وه، چې تل یې د انقلابي مارکسیزم څخه ملاتړ کاوه او په روسيې کې یې د پرمختګ په لور د انقلاب اصولي مسئلې ارزولې. د ۱۹۰۵ کال د پېښو په اړه یې د بشپړو اطلاعاتو په ورکولو سره پراخې زیارکښه ولسي پرګنې د انقلاب د بریا لپاره مبارزې ته وهڅولې.

پرولتاري ورځپاڼې د روسيې په سوسیال دموکراته سازمانونو زیات نفوذ لاره، تر دې پورې، چې د لنين ځینې مقالې به د بلشویکو ورځپاڼو لخوا بیا چاپېدلې او د جزوې په توګه به خپرېدلې.

وروسته له هغه چې لنين د ۱۹۰۵م د نومبر په پیل کې روسيې ته سفر وکړ، لږه موده وروسته د پرولتاري خپرېدل بند شول. وروستې دوې ګڼې (۲۵مه او ۲۶مه ګڼه) د و. و. وروفسکي تر مدیریت لاندې خپرې شوې، خو لنين هم د دې دوو ګڼو لپاره یو شمېر لیکنې وکړې، کومې چې له ژنیو څخه د ده له وتلو وروسته خپرې شوې.

۶] دا اصطلاح په اصلي روسي منابعو کې اشتباهاً Ramkakh (د قالبونو په معنی) د Ramanak پر ځای د کیسو په (معنی) چاپ شوې ده.

۷] Novaza Zhizn خپرونې په ۱۲ مو او ۱۳ مو ګڼو کې د ۱۹۰۵م کال په نوامبر کې د ن لنين په امضا چاپ شوې.

دا به آزاد ادبیات وي، ځکه چې نه به د هغو
مشهورولو بغاړو مېرمنو په چوپړ کې وي، چې له
مړېسته کانګی ورځي او نه به د هغو «له لس
زرو پورته» ستومانه انسانانو په چوپړ کې وي،
چې د خپل بدن د وازگو د خوسا کېدلو څخه
کړېږي، بلکې د میلیونونو او د لسګونو میلیونونو
زیارکېنانو - دا د هېوادګلانو، دا د هېواد ځواک
او دا د هېواد راتلونکي - په چوپړ کې به وي.

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library